

FÜGGETLEN ÚJSÁG

POLITIKAI ÉS GAZDASÁGI KÉPES HETILAP A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Egészévre 2 frt.

Félévre 1 „

Felelős szerkesztő:

ZSITVAY NÁNDOR.

Egyes szám ára 6 krajczár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST (Köztelek).

Az új parlament.

Megválasztották újabb öt évre Magyarország képviselőit, de az új Házban nem sok örömmel telik. Ellenben okunk van a szomorkodásra. Sok régi jó alakot nem fogunk látni az új parlamentben, a kiket pedig kipróbált hazafiságuk s Istenadta képességük jobban felavatott a képviselői tisztre, mint száz más. Viszont sok olyan embert fogunk ott látni, a kiket eddig nem ismertünk; mintha csak az égből cseppentek volna arra a diszes polczra, amelyhez igazság szerint munkás, fáradtságos utnak kellene vezetnie s ahova a feljutást érdemes multnak kellene megelőznie.

A szabadelvű párt nagyot nőtt. A múlt országgyűlés végén 216 tagja volt, most 275 tagból áll. Alaposan megrostált férfiak mind, nagyrészt miniszteri tisztviselők, kiérdemesült főispánok, szolgabírók s jómódu bankárok; engedelmes, gazdájuk parancsait vakon követni kész alattvalók megannyian. Vagyon bennük öröme Bánffynak és az ő oszlopos hiveinek.

Számra nézve ezután rögtön a Kossuth-párt következik, melynek 51 tagja közül negyvenkilen- czet most is sikerült összehozni. Ezuttal a Kossuth- gárda két régebbi, újságíró tagját, Lukáts Gyulát és Csávolszky Lajost mutatjuk be. Kicsiny szám ez az 49 nálunk, a hol, ha az embereket titok-

ban megszavaztatnák, minden második ember függetlenséginek vallaná magát.

De még szomorubb a függetlenségi párt másik családjának, az Ugron-töredéknek a sorsa. 47 vitéz közül csak tizenegy maradt élve, maga a fővezér is, Ugron Gábor Szatmáron elbukott s bukott vele a párt egyik lelkes és tehetséges újságíró vezérharcosa: Barta Miklós is.

A nemzeti párt 57 tagjából harminczegyet hozott be; nagy veszteség ez is, de itt legalább a nagy pártvezér, Apponyi Albert fényes győzelme vigasztalhat, a ki magával az igazságügyi miniszterrel szemben nyerte el a jászberényi mandátumot.

A néppárt, melynek eddig egyetlen egy tagja volt, 21 képviselőt toborzott össze. Ez is csaló-

dás rájuk nézve, mert az országszerte megindított mozgalmak után sokkal nagyobb eredményekre számítottak.

A pártonkivüliek tizenkettőre csappantak le; az előjelek után valószínű, hogy ezeknek egy része a kormány táborát fogja majd szaporítani.

A csalódás keserősége mindenütt mint egy vesztett csata után, melyet nem csupán néhány kisebbségben maradt politikai párt, hanem maga a nemzet vesztett el. A kormány örül egyedül győzedelmén, csak az a kérdés, hogy a nemzet vele együtt örül-e?

Csávolszky Lajos.

Lukáts Gyula.

Ki a hibás?

Véget értek a választási küzdelmek. A jövő parlamentje megalakult a kormánypárt óriási többségével. A Bánffy-kabinet meg van szilárdítva, legalább is a látszat az, hogy a nemzetnek bizalma a Bánffy emberei irányában nagyobb volt, mint a vele ellentétes politikai pártok iránt. A kérdés csak az, hogy vajjon csakugyan a nemzet bizalma, a nép akarata adta kezébe a mandátumot azoknak, a kik országgyűlési képviselőknek választattak meg? Mert ha a képviselők nem a nemzet bizalmának köszönhetik mandátumaikat, akkor ez a mi alkotmányos rendszerünk nem a népképviselőten alapul, hanem alapul hazugságon, ámitáson, csaláson.

Hát ugyan hiszi-e csak egyetlen józanul gondolkozó ember is, hogy a képviselőket ma a nép bizalma választja meg? Dehogy! Ki tudta a Wolfner Tivadarokról meg Weisz Bertholdokról, hogy léteznek? Egyiknek az volt minden érdeme, hogy a nagymamáéknak sok a pénze és szereték volna „echt“ nagyságos urnak látni a kis Tivadart. A másiknak annyiban áll a hazafias erénye, hogy konzerveket ad el az államnak. S ma mindakettő liberális honatyja. A nép atyja, ezer és ezer magyar honpolgár érdekeinek képviselője. Hát nem kaczagni való állapot ez? De ilyen honatyja nem csak kettő van. Tíz közül legalább hétről azt sem tudtuk eddig, hogy ki fia. Azonban pénzük volt elég. Tehát megválasztottuk őket pálinkás fővel, tele bugyellárisal.

Mert ilyen a világ sora máma. Annak van becsülete, az a jó hazafi, a ki bankóval bírja. Olyan lett az a mandátum, akár egy piaczi ökör vagy birka: odaadjuk a legjobb vevőnek, ki ad többet érte?

Ma a kormánynak volt a legtöbb pénze, milliókat áldozott a mandátumok bevásárlására, tehát nyert. A hatalmat is ő tartja a kezében, a töltött fegyvereknek ő kommandiroz, versenyezni nem lehetett vele. De ha például egy spanyol zsidó jött volna közénk s néhány millióval tullicizálja a kormányt, hát akkor az a spanyol zsidó is megtudta volna tenni ugyanazt, a mit Bánffy megtett.

Ki a hibás azért, hogy alkotmányos életünk így elaljasodott? Hibás először is a kormány, mint a legnagyobb vesztegető. A milyen fegyverrel ő harczolt, olyan fegyver használatára kényszerítette az ellenzéki pártokat is. Megindította a legszemérmertlenebb zsidóvásárt ebben az országban s a ki boldogulni akart, annak bele kellett vegyülni ebbe a zsidóvásárba; vagy ha ezt nem akarja, akkor mondjon le a politikai küzdelem jogáról. A nép pedig eközben rájött arra, hogy a mandátum igen értékes portéka: szórják érte a pénzt. Bolond volna, a ki ingyen adná. Nem is adta ingyen.

A most elmúlt választás krónikája elszomorító példáját nyújtja annak, hogy milyen piszkos lélekkufarkodások folytak. A nép nagy zömének csak meg kellett mutogatni az aranyokat, azután már maguk mentek érte. A pénzvágy láza fogta el az embereket, eszüket és tisztességüket veszítették ebben a csunya betegségben.

„Ha a szomszédnak 20 forint haszna volt a választásból, én se leszek olcsóbb“. Ez volt a jelszó.

És számtalan esetet elő lehetne sorolni, ahol a választók élelmesen kimotozták a jelöltek zsebeit, amelyikből több bankót srófoltak ki, arra szavaztak, lett volna bár a sátán czimborája is.

Ne csudálkozzék ezek után a nép, ha napról-napra rosszabbul foly a sorsa. Joga sincs panaszkodni. Szívét, lelkét, elvét pénzért adta el, árverezés alá bocsátotta bizalmát, kiszogáltatta létérdekeit a legtöbbet ígérőknek. Bizonyos, hogy azok, kik nagy áldozatok árán szerezték meg mandátumaikat, hasznot is akarnak utánuk látni, mert olyan örülnék senkit se képzeljünk, hogy 20—30—100 ezer forintot csak úgy Isten nevében lökjön ki az ablakon.

Ilyen nagy összegeket csak jó reménység fejében koczkaztatnak, a nyereség reményében. A pénzért szerzett mandátum üzleti cikk, a melyen nyerni kell. S ki fizeti meg ezeket a nyereségeket? A nemzet!

Az fog teljesülni, a mit a nagytőke emberei akarnak, jobban ezután mint eddig, a kis emberek még inkább nyögni fognak a terhek alatt mint eddig, a közélet még jobban meg lesz mételyezve, mint eddig volt.

Vessenek fejükre hamut azok, a kik legszenőbb alkotmányos jogaikat áruba bocsátották!

MI HIR A POLITIKÁBAN?

Széthúzás a függetlenségi pártban.

Politikai életünknek egy igen szomorú jelenségéről takartuk fel a fátyolt lapunk múlt számában, midőn egy nagy név és szent örökség örököséről, *Kossuth Ferenczről* az ellenzéki lapok nyomán azt irtuk, hogy a választások alatt tanusított magaviseletével azt a komoly vádat vontta magára, hogy a függetlenségi érdekek ellen escelekedett. Többen olvasóink közül rossz néven vették tőlünk azt, hogy mi szent öregünknek, Kossuth Lajosnak fiáról megirtuk azt, a mit ma országszerte beszélnek s amivel őt az összes ellenzéki lapok nyíltan vádolják. Magunkat is fájdalmasan érintettek a Kossuth Ferenczről keringő hírek és sokáig nem akartunk azoknak hitelt adni, de a tényeket továbbra el nem hallgathatjuk. Értjük, hogy romlatlan népünk sem akar hitelt adni e híreknek, mert Kossuth apánk fiáról ily eljárást fel nem tételez s értjük azt is, hogy általában megdöbbenést keltet az, hogy Kossuth

Ferenczről ilyen hírek közölhetők. Bennünket érint legfájdalmasabban az, hogy a keringő híreket kénytelenek voltunk közölni, de ujságirói kötelességünk-ből tesszük, hogy olvasó közönségünket minden eseményről s különösen ily nagyfontosságú politikai tényről, őszintén, hiven és tekintet nélkül a személyekre értesítsük. Ha ezt nem eselekednénk, nem felelnénk meg feladatunknak tisztességesen s épen ezért sajnáljuk, hogy akadtak olvasóink között olyanok, a kik rossz néven vették tőlünk azt, hogy ujságirói kötelességünket teljesítve, a tudomásunkra jutott eseményekről elmondtuk véleményünket. Ennek daczára mi ezentúl is hiven s becsületesen akarjuk szolgálni ujságirói kötelességünket. — habár könnyebb volna nekünk ily kényes kérdéseket egyszerűen agyonhallgatni — s hisszük, hogy olvasóink zöme méltányolni fogja tisztességes eljárásunkat. De tennük kell ezt annyival inkább, mert kötelességünk féltékenyen örködni a felett, hogy a Magyarország függetlenségét zászlajára irt függetlenségi- és 48-as pártot senki meg ne gyöngítse, mert ha e párt szétbomlik, Magyarország függetlenségére való törekvés legfeljebb az ábrándozók szívében fog élni, de megvalósulni sohasem fog. Mi nem vádoltuk Kossuth Ferenczet, csupán a tényeket irtuk meg, a melyeket olvasóink előbb-utóbb egy vagy más uton úgy is megtudták volna. Mi óhajtánánk legjobban, ha minden vád alaptalan ráfogásnak bizonyulna, de győződjenek meg olvasóink maguk, hogy lehet-e ehhez reményünk a történetek után. Lapunk szűk keretéhez mérten közlünk néhány választási esetet egész tárgyilagosan, melyek Kossuth Ferencz megdöbbenést keltett eljárásával összefüggnek:

A váci választás. *Bencsik* Ferencz, az aszódvidéki függetlenségi párt elnöke *Kossuth* Ferencz váci jelöltségéről és visszalépéséről feltűnő leleplezéseket bocsát közre. K. F. ezt a jelöltséget elfogadta s mint a kerület hivatalos jelöltje szerepelt. A derék, becsületes választók összegyűjtötték sajátjukból K. F. számára az összes választási költségeket. Míg a párt így lelkesedett, *Gajdó* Géza kormánypárti jelölt a választás előtt három nappal azt híresztelte nyilvánosan, hogy *Kossuth* a választás előtt a kormánypárt javára vissza fog lépni. Ez csakugyan megtörtént, hogy a választás előtti nap *Bencsik* Váczi sűrűnyet kapott, melyben *Kossuth* visszalépését jelezte, a választás napján pedig megérkezett *Kossuth* F. lemondó levele, a mivel átengedte a teret a kormánypártnak. A függetlenségi párt ugyan megakadályozták, hogy a kormánypárti jelölt abszolút többséget kapjon, de levonták a következtetést azzal, hogy jövőre szakítottak a *Kossuth*-párttal s esatlakoztak az *Ugron*-párthoz. *Kossuth* Ferencznek ez a választási manővere így magában csak gyanús, de a czeplédei eseményekkel való összevetés egészen megmagyarázza azt. *Czepléden* ugyanis *Hegedűs* Károly függetlenségi képviselőjelölt ellen lépett fel, de ezzel nem biztosította magának a mandátumot. Maga a *Kossuth*-párt nem bizott a többségében, mert nyilvános dolog volt, hogy ha a *Hegedűs*-pártiak tartózkodnak a szavazástól, *Podmaniczky* báró kormánypárti képviselőre nézve nagyon kedvezően alakulnak az eshetőségek. *Kossuth* a czeplédei pártja nyakára zaklatta küldöttekkel és táviratokkal, hogy menjen le, de K. F. nem mozdult, daczára annak, hogy rá nézve a helyzet óráról-órára kétségbeesettebbé alakult. Elvégezték azután a dolgot olyformán, hogy a kormány elrendelte a *Podmaniczky* jelöltségét, viszontszolgálat fejében pedig *Kossuth* Ferencz lépett vissza a váci jelöltségtől s így biztosította a kor-

mánypárt diadalát Váczi. Így írja le a váci választás előzményeit *Bencsik* aszódí ügyvéd, a függetlenségi- és 48-as párt elnöke. A magunk részéről nem fűzünk megjegyzést a dolgokhoz, hanem rábizzuk olvasóinkra, hogy alkossanak maguknak ítéletet a dolgokról.

A szentesi választás. Szentesen a függetlenségi- és 48-as párt régi s kipróbált harczosát, *Sima* Ferenczet léptette fel, a ki *Ugron* Gábornak ajánlotta fel a mandátumot, de *Ugron* azt el nem fogadta. *Kossuth* Ferencz *Simával* szemben *Olay* Lajos-t jelölte. Ezzel megindította a függetlenségi pártban a bontó, késhégyig menő küzdelmet s kétségessé tette a függetlenségi zászló diadalát, mert valószínűbbé vált, hogy ily formán a kormány jelöltje fog győzni. Mi szükség volt arra, hogy függetlenségi képviselő ellen, egy másik függetlenségi léptessenek fel? De térjünk a tárgyra. E hó 4-én érkezett Szentesre *Ugron* Gábor, a hol a választók előtt ő és *Sima* Ferencz hosszabb beszédeket mondtak. *Sima* Ferencz többek között a következőket mondotta: *Ha Kossuth Ferencz beteszi a lábát ebbe a városba: kikorbácsolom őt elbarátain segítségével mert nem engedhetem, hogy itt is megbontsa a függetlenségi pártot.* Eljenzés és taps után szólásra kérte *Ugron*. *Ugron* Gábor óriási eljenzés után megköszönte a fogadást és azt, hogy *Sima* a szentesiek nevében neki mandátumot felajánlotta. Nem fogadta ezt el, mert függetlenségi embertől és épen egyik legerősebb harczosától, *Simától* mandátumot nem vehet el, mert *Simának*, ki nem törődve saját érdekeivel, örökkön küzd a hatalommal a népért, a parlamentben van a helye. Nem fogadta el azért sem, mert nem kenyere küzdés nélkül a legolcsóbb mandátumot megtartani. Elve küzdeni, mert erősebbnek érzi magát. Eladtak az országban rangot, nemességet, törvényhozói jogot, alávaló módon pénzért. Micsoda gazság az, mikor a népet kerületről-kerületre, községről-községre, hajlékról-hajlékra megveszik? Olyan népből, mely elveszti öntudatát és becsületét, nagyot csinálni nem lehet. Idegen országból jött pénzen vették, idegen országnak fogják eladni. Mert a pénzt nem ingyen de azért adtak, hogy a törvényhozás nem a nép, de a pénzszolgálatok akarátát szolgálja. *Bánffy* osztrák pénzen, osztrák érdekében csinált választási bordélyt a miniszterelnöki palotából. Megköti velök a kiegyezést a lehető legsúlyosabb feltételek mellett! Addig memnek míg az ország eltűri őket. Elmennének a végletekig, de félnek hogy a nemzet felzudul. Most öt évre kiárendálták a parlamentet, melyből a legjobb férfiak hiányoznak. A 275 kormánypárti képviselőt *Bánffy* porázon vezet, hogy, mint vadász kutyáját a vadra, kellő pillanatban a nemzetre rábocsássa. Ő nem tekinti törvényesnek ezt a parlamentet. Az uralkodó hatalom az *Ugron* párttal, mely egyedüli ellenzék volt, óriási pénzzel és hallatlan erőszakkal szállott szembe. Becsületünkre válik — ugymond — hogy elbuktunk, de nem válnék arra, ha meghajolnánk az önkény előtt. Az én álláspontom magasabb ennél. *Hirdetni fogom az ország egyik végétől a másikig, hogy a kormány, mely magát a törvény fölé helyezte, helyzettessék álláspontjával egy vonalba.* Mert vagy rabszolgává kell, hogy a nemzet váljon és huzzuk az osztrák igát, vagy forradalmi térre kell lépünk. Folytatnunk kell előbb alkotmányosan a küzdelmet a végsőig és ha lehet meg kell monteni az országot a forradalomtól. A kormány politikája azért gyalázatos, mert nemesak erkölestelen, de a nemzetet a forradalom felé akarja sodorni, melytől megóvni a nemzetet minden becsületes hazafiak kötelessége. *Míg a kormány életre-halálra támadott bennünket, addig Kossuth hátulról rohant meg.*

Kossuth nevének említésekor egyes Olay-párti éljenek hangzottak, mire Ugron így folytatta beszédét. A ki az oroszva támadó kutyát szereti, az éljenesse Kossuthot, mert képzeljék el, hogy míg mi egy erős, felvértezett páncéllal fedett ellenféllel óriási küzdelmet vívtunk, addig egyik lábunkat megragadták Kossuthék, másikat elrántotta a néppárt. Csoda-e hát, hogy elbuktunk? De azért mi megmaradunk a régi szervezetben. *Nem-sokára összegyűjtjük pártunkat, pártunk fejeit összehívjuk Budapestre, úgy maradunk, a hogy voltunk. Vidékről-vidékre járva febrázzuk az országot, figyelmeztetve a veszélyekre.* Ezt elmondva élteti Simát és felszólítja Szentest, hogy el ne tántorodjék mellőle. A gyűlés végén fölolvasták a budapesti függetlenségi kör táviratát, mely elítélvén Kossuth pártbontó törekvését Sima győzelmét kívánja, a mely óhajítás teljesebbé is ment. A sürgöny a következő: „A budapesti függetlenségi és 48-as polgárok köre ma este tartott választmányi ülésén sajnálattal értesült arról, hogy Szentesen ön, mint a függetlenségi és 48-as párt egyik rendíthetetlen bajnoka ellen a testvérpárt ellenjelöltet állított. Ezen eljárást a budapesti függetlenségi és 48-as polgári kör választmánya határozottan rosszalja és elítéli, kívánja, hogy Szentesen Sima Ferenc zászlója diadalra jutassék. Eljen Sima Ferenc Hazafias üdvözléssel. A budapesti függ. és 48-as polgári kör választmánya.

Kossuth Ferenc Ugron Gábort azon sértésekért, melyekkel őt Ugron illette, párbajra hívta ki; e párbaj e napokban fog végebe menni. Hasonlóképen súlyos párbaj készül Kossuth Ferenc és Sima Ferenc között.

A magunk részéről őszintén óhajtjuk, hogy azon vádak, melyekkel Kossuth Ferencet az összes függetlenségi lapok illetik, alaptalanoknak bizonyuljanak s ha látni fogjuk, hogy a jövő képviselőházi viták alkalmával K. F. csakugyan hü előharcosa lesz a függetlenségi eszméknek, az esetben mi leszünk az elsők, a kik neki elégtételt fogunk szolgáltatni.

Az új választások.

Az eddig lefolyt küzdelmekből győztesekként kikerült képviselők listáját közöljük a következő összeállításban.

(Az alábbi névsorban a következőképpen jelezük a párt-állást: Nemzeti párti = n. Kossuth-párti = K. p. Ugron-párti = U. p. Pártonkívüli = pk. Néppárti = np. Kormánypárti = sz.)

Abauj-Tornamegye.

(Gar.-Bogdány) Károlyi Sándor gr. n. (Göncz) Zichy Jakab n. (Görgő) Harsányi József sz. (Nagy-Ida) Semsey László sz. (Szepsi) Horánszky Nándor n. (Szikszó) Péchy Tamás p. k. (Szin) Lakatos Miklós kp.

Alsó-Fehérmegye.

(Alvincz) Szőcs Pál sz. (Magyar-Igen) Werner Gyula sz. (Maros-Ujvár) Kemény Endre báró sz. (Nagy Enyed) Török Bertalan sz.

Aradvármegye.

(Borosjenő) Solymossy L. br. sz. (Jószáshely) Ortutay Gyula sz. (Kisjenő) Wenkheim Fr. gr. n. (Pécska) Issekutz Marcell sz. (Radna) Beles János sz. (Uj-Szt.-Anna) Wittmann János n. (Világos) Soly-mossy L. br. sz.

Árvamegye.

(Alsó-Kubin) Kubinyi Árpád sz. (Bobró) Zmeskál Zoltán np.

Baranyamegye.

(Dárda) Hentaller Lajos Kp. (Mohács) Stajevits

János sz. (Pécsvárad) Kardos Kálmán sz. (Sásd) Szily Pongrácz sz. (Siklós) Antal Pál Kp. (Szalántha) Brázay Kálmán. (Szent-Lőrincz) Jeszenszky F. Kp.

Barsmegye.

(Ar.-Maróth) Klobusiczky Ján. sz. (Léva) Leidenfrost László sz. (Uj-Bánya) Ruffy Pál sz.

Bács-Bodrogye.

(Apatin) Bedő Albert sz. (Bács-Almás) Siskovits Tamás pk. (Hódság) Molnár Károly sz. (Ker-nyája) Piukovics József sz. (Kulpin) Ivanovics Iván sz. (Ó-Becse) Gombos Béla sz. (Ó-Kanizsa) Bezeredy István sz. (Rigycza) Latinovits Ernő sz. (Titel) Zákó Milán sz. (Tovarisova) Gromon Dezső sz. (Uj-Verbász) Kozma László sz.

Beregmege.

(Felvidék) Bartha Ödön Kp. (Mez.-Kászony) Lónyay Géza sz. (Munkács) Nedeczky János sz. (Tiszahát) Lónyay Sándor sz.

Besztercze-Naszódmegye.

(Besztercze) Flugler Károly sz. (Naszód) Csokány János sz.

Békésmegye.

(Gyoma) Barabás Béla Kp. (Orosháza) Pótvál. Veres és Zay.

Biharmegye.

(Báránd) Illyés Bálint Kp. (Belényes) Beöthy Algernon sz. (Ber.-Ujfalu) Leszkay Gyula Kp. (Bihar) Rigó Lajos Kp. (Cséke) Goldis József sz. (Élesd) Telegdy József sz. (Hosszupálya) Marjay Péter Kp. (Margitta) Orlay Kálmán sz. (N.-Szalonta) Balogh László Kp. (Székelyhid) Kiss Albert Kp. (Tenke) Blaskovits S. sz. (Ugra) Tisza István sz.

Borsodmegye.

(Dédesd) gr. Serényi B. sz. (Edelény) Ragályi Béla sz. (M.-Csáth) Kubik Béla k. (M.-Keresztés) Sturmán Gy. Kp. (M.-Kövesd) Hock Janos n. (Sz.-Bessenyo) Miklós Ödön sz.

Brassómege.

(Hermány) Bethlen András sz. (Vidombak) Schmidt Kár. sz.

Csanádmegye.

(Battonya) Bakó Károly szab. (Nagy-Lak) Kristóffy sz.

Csikmege.

(Cs.-Karczfal) Dr. Városy Gy. np. (Cs.-Szt.-M.) Györfly Gyula pk. (Cs.-Szereda) Egyedi Arthur sz. (Gy.-Szt.-Mik.) Lazár Menyhért sz.

Csongrádmegye.

(Szegevár) Hefi Ignác Kp. (Tápé) Enyedi Lukács sz.

Esztergommege.

(Dorog) Holényi Viktor sz. (Köbölkut) Kobek István sz.

Fejérmegye.

(Bodajk) Fiáth Miklós sz. (Csákvár) Meszlényi Lajos kp. (Rácz-Almás) Nagy Gyula Up. (Sár-Kereszt.) Madarász J. kp. (Vaal) Lits Gyula Up.

Fogarasmegye.

(Alsó-Árpás) Serbán Miklós n. (Fogaras) Mikszáth Kálm. sz.

Gömör-Kis-Hont megye.

(Jolva) Kubinyi Géza sz. (Kövi) Szentiványi Á. n. (Putnok) Putnoky Mór Kp. (Rimaszécs) Dras-

kóczy L. sz. (Rimaszombat) Kubinyi Andor sz.
(Rozsnyó) Andrassy Géza sz.

Győrmegeye.

(Győrsziget) Szabó István np. (Peér) Léway Leó sz. (Téth) Fischer Sándor sz.

Hajdumegye.

(Hajdu-Nánás) Oláh József Kp. (Nádudvar) Papp Elek Kp. (Szoboszló) Polónyi Géza Up.

Háromszékmegeye.

(Ilyefalva) Székely György sz. (Kézdivásárh.) Bély László gr. sz. (Kovászna) Sándor József sz. (Nagy-Ajta) Weisz Berthold sz.

Hevesmegeye.

(Füged) Doboczky Ign. sz. (Gyöngy.-Pata) Biró Lajos n. (Kápolna) Okolicsányi L. Kp. (Pétervásár) Károlyi S. gr. n. (Poroszló) Graeff Andor Kp.

Hontmegeye.

(Ipolyság) gr. Zichy Jenő n. (Korpona) Ivánka Oszkár n. (Szalka) Konkoly T. S. sz.

Hunyadmegye.

(Déva) Baresay Kálmán sz. (Dobra) Lázár Árpád n. (Hátszeg) Mara László sz. (Kőrösbánya) Jósika G. br. sz. (Százváros) Nopcsa Elek br. sz. (Vajdahunyad) Pogány Károly sz.

Jász-Nagy-Kun-Szolnokmegeye.

(Jákóhalma) Márkus József sz. (Karezag) Madarász Imre kp. (K.-S.-Márton) Hajdu József sz. (Mezőtur) Tóth János kp. (Szolnok) Kiss Ferencz sz. (T.-Szt.-Miklós) Magyary K. G. sz.

Kisküküllőmegeye.

(Balavásár) Kabos Ferencz sz. (Dicső-Szt.-M.) Apáthy Péter sz.

Kolozsmegye.

(Bánffy-H.) Baresay D. sz. (Gyalu) Esterházy K. gr. sz. (Kolozs) Bonis István sz. (Teke) Dósa András sz.

Komárommegeye.

(Nagy-Igmánd) Thalý Ferencz sz. (Ócsa) Balogh Kálmán sz. (Tata) Konkoly Miklós sz. (Udvard) Feszty Béla sz.

Krassó-Szörénymegeye.

(N.-Bogsán) Szögyény L. sz. (Facsét) Harkány J. br. sz. (Karánsebes) Vuja Péter sz. (Lugos) Szende Béla sz. (N.-Zorlencz) Szerb György sz. (Oravicza) Gränzenstein B. sz. (Szászkabánya) Pulszky Agost sz.

Liptómegeye.

(L.-Sz.-Miklós) Matuska Péter sz. (Rózsahegy) Matyasovszky Gy. sz.

Maros-Tordamegeye.

(Akosfalva) Légrády Károly sz. (Gernyeszeg) Teleky S. gr. pk. (Marosvásárh.) Dózsa Elek sz. (Nyárad Sz.) Szentiványi K. sz. (Szászrégen) Kemény Ákos br. sz.

Máramosmegeye.

(Huszt) Nyegre László sz. (Ökörmező) Szaplonczay M. sz. (Sugatag) Mihályi Péter sz. (M.-Sziget) Urányi Imre sz. (Técső) Réthy Mihály sz. (F.-Vissó) Jónás Odön sz.

Mosonmegeye.

(Magyar-Óvár) Reitter János n. (Zurány) Ifj. Zichy János np.

Nagyküküllőmegeye.

(Kőhalom) Gutenau Károly sz. (Medgyes) Schuster József sz. (Segesvár) Melczér sz. (Szt.-Ágota) Bauszern Guidó sz.

Nógrádmegye.

(B.-Gyarmat) Latkóczy Imre sz. (Fülek) Berchtold A. gr. sz. (Losonc) Degenfeld L. gr. sz. (Nógrád) Beniczky Árpád kp. (Szécsény) Pejachevich A. sz. (Szirák) Sréter Alfréd sz.

Nyitramegeye.

(Érsekújvár) Crausz István sz. (Galgócz) Radvánszky B. sz. (Tapolcsány) dr. Sulyovszky sz. (Nyitra) Janits Imre sz. (Privigye) Jurics Mihály np. (Szokolca) Frideczky T. sz. (Szenicze) Zmertych Iván sz. (Vágújhely) Vietoris Miklós sz. (Vágvece) Széchenyi A. gr. sz. (Verbó) Sulyovszky G. sz. (Zsámbokrét) Zsámbokrét J. sz.

Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegeye

(Abony) Gullner Gyula n. (Alsó-Dabas) Halász Zsigm. sz. (Duna-Keczel) Tarajossy Sánd. sz. (Duna-Pataj) Földvály Imre sz. (Dunavecse) Benyovszky S. Kp. (Fülöpszállás) Csávolszky L. Kp. (Gödöllő) Wolfner Tivadar sz. (Monor) Lukács Gyula Up. (Ráczkeve) Varsányi Gábor Kp. Földvály Miklós sz. közt pótválasztás. (Szent-Endre) Luppá Péter sz. (Vácz) Gajary Géza sz. és Révész István np. közt pótválasztás.

Pozsonymegye.

(Bazin) Matlekovics S. sz. (D.-Szerdahely) Erdély Sándor sz. (Galantha) Zsigárdy Gyula sz. (N.-Szombat) Emmer Kornél sz. (Somorja) Sággy Gyula n. (Stomfa) Komlóssy F. pk. (Szempez) Eszterházy M. gr. n. (Sz.-János) Kubina József np.

Sárosmegeye.

(Bártfa) Bornemissza Á. sz. (Eperjes) Schmidt Gyula sz. (Girált) Kőszeghy S. sz. (Héthárs) Szinyey-Merse sz. (Kis-Szeben) Hódossy Imre n. (Zboro) Fest Lajos sz.

Somogymegeye.

(Csurgó) Szalay Károly Up. (Kaposvár) Vörös László sz. (Lengyeltót) Abrányi Kornél pk. (Marczali) Ifj. Somssich A. gr. n. (Nagy-Atád) Psik Lajos sz. (Szigetvár) Biedermann R. sz. (Szill) Makkfalvay G. n. (Tab) Ágoston József sz.

Sopronmegeye.

(Csorna) Rakovszky I. np. (Eszterháza) Molnár János np. (Lövő) Pader Rezső np. (Kis-Marton) Bolgár Ferencz n. (Nagy-Barom) Ragály Lajos pk. (Nagy-Marton) Asbóth János np.

Szabolcsmegeye.

(Kis-Várda) Farkas Balázs Kp. (Nagy-Kálló) Mezőssy Béla Kp. (Nyirbátor) Gencsy Albert Kp. (Nyirbogdány) Kállay Lipót Up. (Tisza-Lök) Korniss Ferencz n.

Szatmármegye.

(A.-Medgyes) Szentiványi Gy. n. (Csenger) Domahidy Viktor sz. (F.-Gyarmat) Luby Géza Kp. (Krassó) Szuhányi F. sz. (Mátészalka) Kende Béla Kp. (Nagy-Bánya) Láng Lajos sz. (N.-Károly) Károlyi I. gr. pk. (N.-Somkut) Teleky G. gr. sz.

Szebenmegeye.

(K.-Sziget) dr. Schwicker H. sz. (N.-Disznód) Trauenfells J. sz. (Szász-Sebes) gr. H.-Tholdy L. sz. (Ujegyház) Dórr Soma sz.

Szepesmegye.

(Gölniezbánya) gr. Csáky Lajos sz. (Igló) Münnich Aurél sz. (Késmárk) Veszter Imre sz. (Lőcse) Engelmayer J. sz. (Lubló) Arányi Miksa sz. (Sz.-Szombat) Kullman János sz.

Szilágymegye.

(Diószád) Sámuel Lázár sz. (Sz.-Cseh) Neményi Ambrus sz. (Sz.-Somlyó) br. Bánffy Dezső sz. (Tasnád) Kovassy Sándor sz. (Zilah) Várady Gábor sz.

Szolnok-Dobokamegye.

(Bethlen) Fehérváry Károly sz. (Deés) gr. Teleky Dom. sz. (M.-Lápos) gr. Teleky Sándor sz. (N.-Iklód) gr. Vass Béla sz. (N.-Honda) Simó Lajos sz.

Temesmegye.

(Csákova) Mayer Károly sz. (Fehértemplom) Szivák Imre sz. (K.-Beeskerek) Bessenyei Fer. sz. (Lippa) Görgey Gyula sz. (Moravicza) Jovanovits Szil. sz. (Orezifalva) Blaskovics Fer. n. (Rékás) Janicsáry Sándor sz. (Rittberg) Vargies Imre sz. (Uj-Arad) Cabdebo Ferencz sz.

Tolnamegye.

(Bonyhád) Perczel Dezső sz. (Kölesd) Pichler Győző Kp. (Paks) Szluha István Kp. (Pincehely) Ráttkay László Kp. (Szakes) Kammerer Ernő sz. (Szegezárd) Boda Vilmos Kp.

Torda-Aranyosmegye.

(Felvincz) dr. Végh Arthur sz. (M.-Ludas) gr. Bethlen Bal. sz. (Torda) dr. Pap Samu sz. (Toroczkó) gr. Thorotzkay M. sz.

Torontálmegye.

(B.-Komlós) Belitska Béni sz. (Lovrin) Rónay János sz. (N.-Szt.-Miklós) gr. Nákó Kálmán sz. (Pancsova) Dániel Ernő sz. (Pardány) Csávossy Béla sz. (Szt.-György) Papp Géza sz. (T.-Beese) Rohoney Ged. sz. (T.-Kanizsa) Tallián Béla sz. (Uzdin) Jovanovits István sz. (Zichyfalva) gr. Karácsonyi J. sz. (Zsombolya) Babics József sz.

Trencsénmegye.

(Baán) Polyák Béla sz. (Bittse) Urbanovszky E. sz. (Csacza) Láncey Leó sz. (Illava) Kubinyi György sz. (Trencsén) Rakovszky Géza sz. (Varin) Uj választás. (V.-Beszterce) Zsámbokréth E. sz. (Zsolna) Smialovszky Val. sz.

Turóczi megye.

(Stubnya) Justh György sz. (Szucsán) Lehoczky Vilmos sz.

Udvarhelymegye.

(Okland) Heltsi Ferencz sz. (Sz.-Keresztur) Gyárfás András kp. (Sz.-Udvar) Tibád Antal n. (Halmi) Szempály Jenő sz. (Nagy-Szöllős) br. Perényi Zs. sz.

Ugocsa megye.

(Nagy-Berezna) Hegedüs Béla sz. (Nagy-Kapos) Komjáthy Béla kp. (Szobráncz) Tomcsányi L. n. (Ungvár) gr. Sztáray G. sz.

Vas megye.

(Felső-Eőr) Radó Kálmán sz. (Kis-Czell) Győry Elek Up. (Körmend) Chernel György sz. (Kőszeg) Szájbély Gyula sz. (Muraszombat) gr. Szapáry L. sz. (Németujvár) Rosenberg Gyula sz. (Rum) Buzás Ferencz sz. (Sárvár) Förster Ottó pk. (Sz.-Gotthard) Széll Kálmán sz. (Szombathely) Major Ferencz np.

Veszprémmegye.

(Enying) Purgly Sándor sz. (N.-Vázsony) Óváry Ferencz sz. (S.-Vásárhely) Meszlényi Pál np. (Ugod) br. Pongrácz Anz. sz. (Veszprém) Szabó Imre sz. (Zircz) Kemény Pál Kp.

Zalamegye.

(Baksa) Berger Ignác n. (Csáktornya) Wlassics Gyula sz. (Keszthely) Bogay Máté n. (A.-Lendva) Marsovszky Endre np. (Letenye) Lepsényi Miklós np. (N.-Kanizsa) gr. Zichy Aladár np. (Szt.-Groth) Kálmán Károly np. (Tapoleza) Moesy Antal np. (Z.-Egerszeg) Farkas József np.

Zemplénmegye.

(Homonna) gr. Andrássy S. sz. (K.-Helmecz) br. Sennyey Ist. n. (Mád) Bernáth Béla n. (Megyaszó) Nagy Sándor sz. (Nagy Mihály) gr. Vay Ernő sz. (Olasz-Liszka) Molnár Béla sz. (S.-A.-Ujhely) Dókus Ernő sz. (Terebes) gr. Andrássy T. sz.

Zólyom megye.

(Brezsnóbánya) Csipkai Károly sz. (Szliács) Radvánszky Gy. sz. Zólyom Zsilinszky L. sz.

Fiume.

Gr. Batthány T. sz.

Törvényhatósági joggal felruházott városok.

(Arad) Hieronymi K. sz. (Baja) Plósz Sándor sz. (Budapest): I. ker. Falk Miksa sz., II. ker. Darány Ignác sz., III. ker. Vörös László sz., IV. ker. br. Podmaniczky sz., V. ker. Mezei Mór sz., VI. ker. Radocza János sz., VII. ker. Morzsányi K. sz., VIII. ker. Berzeviczy A. sz., IX. ker. Tolnay Lajos sz. (Debreczen) I. ker. Thaly Kálmán Kp., II. ker. Király Ferencz sz., III. ker. Kola János sz. (Győr) gr. Batthyány L. sz. (H.-M.-Vásárh.) Endrey Gyula Kp. (Kassa) Eder Ernő. (Kecskemét) I. ker. Zichy Nándor np. és Nagy János sz. közt pótválasztás. II. ker. Horváth Adám Kp. (Kolozsvár) I. ker. Hege-düs Sándor sz. II. ker. Groisz Gusztáv sz. (Komárom) Tuba János sz. (M.-Vásárhely) I. ker. Lukács Béla sz., II. ker. Bernády György sz. (Nagyvárad) Tisza Kálmán sz. (Pécs) Aidinger János sz. (Pozsony) I. ker. Szilágyi Dezső sz., II. ker. Neisziedler K. sz. (Selmeczbánya) Farbaky István sz. (Sopron) Fabinyi Teofil sz. (Szabadka) I. ker. Vojnich Sándor sz., II. ker. Vermes Béla sz. (Szatmár) Chorin Ferencz sz. (Szeged) I. ker. gr. Tisza Lajos sz., II. ker. Polczner Jenő Kp. (Sz.-Fehérvár) Kalocsay Alám Up. (Temesvár) br. Fejérváry G. kp. (Ujvidék) Rohonyi Gyula sz. (Versecz) Herczeg F. sz. (Zombor) Széchenyi József sz.

Önálló képviselőválasztással bíró városok.

(Abrudbánya) Lukács László sz. (Bereczk) Neumann Armin sz. (Beszt.-bánya) Halassy Gyula sz. (Békés) Meskó László Kp. (Békés-Csaba) Zsilinszky M. kp. (Brassó I.) Schnell Károly sz. (Brassó II.) Hintz Ernő sz. (Csongrád) Gajáry Ödön sz. (Czegléd) Kossuth Ferencz Kp. (Eger) Lukács László sz. (Erzsébetváros) Dániel Márton sz. (Esztergom) Frey Ferencz n. (Félegyháza) Holló Lajos Up. (Gyöngyös) Visontai Soma Up. (Békés-Gyula) Terényi Lajos sz. (Gy.-Fehérvár) Mohay Sándor sz. (H.-Bőszörm.) György Endre sz. (Halas) Latkóczy Imre sz. (Jászberény) gr. Apponyi A. n. (Kézdivásárh.) Benke Gyula sz. (Körmöczb.) Amon Ede sz. (Mako) Justh Gyula Kp. (Miskolcz déli ker.) Szemere Attila sz. (északi ker.) Láncey Leó sz. (N.-Beeskerek) Demkó Pál sz. (N.-Kikinda) Telecsky J. sz. (Nagy-Kőrös) Eötvös Károly Kp. (N.-Szeben) I. ker. Meltzer Oszkár sz. (II. ker.) Schreiber F. sz. (Nyiregyháza) Ferlitska K. sz. (Oláhfalva) Dániel Gábor sz. (Pápa) Fenyvessy Fer. sz. (Sz.-Szt.-György) Beksies Gusztáv sz. (Szamosujvár) Molnár Antal sz. (Szarvas) Választás nov. 4. (Szék) Maletter Zoltán sz.

(Sz.-Udvarhely) László Mihály n. (Szentés) Sima Ferencz Up. (Vizakna) Zeyk Gábor sz. (Zenta) Kovács Pál sz.

November hó 6-ig összesen 411 kerület választotta meg képviselőjét s a pártok szerint való eredmény a következő. (A zárjel közötti számok jelentik, hogy hány tagja volt az illető pártnak a mult országgyűlés végén).

Kormánypárti (216) . . .	275
Kossuth-párti (51) . . .	49
Nemzeti párti (57) . . .	31
Pártonkívüli (41) . . .	12
Nép-párti (1) . . .	21
Ugron-párti (47) . . .	11
Pótválasztás	5
Kettősválasztás	5
Uj választás	8

Összesen 411

A választások áldozatai. Mint minden képviselői választás, úgy az idei is áldozatokat követelt. Az idei választásoknál a beérkezett jelentések szerint összesen 25 helyen történt vérengzés. Az összeütközéseknek összesen 32 ember esett áldozatul, súlyosabb sebesüléseket pedig mintegy 100 ember kapott, nem is számítva természetesen a betörött fejeket, amelyekben bőséges részünk volt. A sebesüléseket nagyrészt a katonaság és esendőség szuronyai okozták.

Agrárreszmék a szabadelvű pártban. Említést tettünk már többször arról, hogy a mostani képviselőválasztásokra már az agráriusok is kibontották zászlójukat. A választások zajában elhangzott programbeszédék és nyilatkozatok arra engednek következtetni, hogy ennek a fiatal tábornak meglesznek a maga hívei még a szabadelvű pártban is. Ennek az állításnak igazolására utalunk a szabadelvű párt egyik oszlopos tagjának, gróf Csáky Albin volt vallásügyi miniszternek szarvasi programbeszédében tett nyilatkozatára, melyben a mezőgazdasági válságot általános európai bajnak ítéli s az agráriusok ama követelését, hogy a mezőgazdaság kisebb jövedelme miatt *szállíttassék le a földadó s adóztassék meg az ingóteke*, elfogadhatónak jelenti ki. Más szavakkal: gróf Csáky szabadelvű párti daczára aláírja az agráriusprogram nagy részét, tehát agrárius ő is. Örülnénk, ha a szabadelvű pártban ez a felfogás minél mélyebb gyökeret verne, mert bármennyire ellenzéke vagyunk is ennek a pártnak, az agrárreszmék megvalósítására irányuló törekvését mindig méltánnyal fogadjuk.

Az országgyűlés megnyitása. Az országgyűlést tudvalevőleg e hó 23-ára hívta egybe a király, azonban csak harmadnapra az egybehívás időpontja után, 26-án fogja a képviselőház megtartani első ülését. A házszabályok ugyanis aként rendelkeznek, hogy az újonnan megválasztott képviselők a megjelenésre engedett napok harmadikán gyűlnek először egybe a képviselőház üléstermében. Ezen az ülésen fogja a korelnök közölni, hogy mikor nyitja meg ő feltevése a trónbeszéddel ünnepélyesen az országgyűlést.

Heti krónika.

Német barátság. Bismarck, Németország volt hatalmas vaskanczellárja a napokban feltűnő leleplezéseket tett. Ezek szerint Németország akkor, amikor velünk védelmi szövetségben állott, titokban Oroszországgal is szövetséget kötött s ez a szövetség csak 1890-ben bomlott fel. Tehát mi hosszú

évekig szövetséget tartottunk fenn a némettel, kítettük magunkat annak, hogy megtámadtatása esetén vérünkkel adózzunk, borzasztó pénzt öltünk be katonaságunkba, mindezt csak ezért, hogy ha az oroszoknak eszébe jutna megtámadni bennünket, hát akkor a németekben hű fegyvertársra támaszkodhassunk. És most kisül, hogy a német az oroszokkal is parolázott a hátunk mögött, ha tehát 1890-ig csakugyan háboruba kellett volna keverednünk az oroszokkal, a német segítség helyett inkább rontott volna helyzetünkön. Neki a magyar barátság csak azért kellett, hogy a francziákkal szemben biztosítsa magát.

Igy higgy a németnek!

És mindezt mi csak most tudjuk meg a Bismarck szájából, pedig ott van az óriási költséggel fentartott külügyi hivatalunk. Uj leczkét vettünk ebből, hogy a magyarnak a világon sincs jóbarátja. Az a híres hármasszövetség is csak a papíron van meg. A német csak mókázik velünk, az olasz pedig kézzel-lábbal iparkodik kifelé ebből a szövetségből. Vele nem is sokat érünk, mert szegény feje vajmi gyenge katonai állam.

Bizony igyekezni kéne valami magunkhoz méltó szövetségbe való belépés által biztosítani a békét, mert ha e fölött a hármasszövetség fölött egy jó éles kardot megsuhintanak, úgy szétoszlik az egész, mint az ördög elűzésére szánt szentelt füst.

Amerikai elnökválasztás. Mint tudjuk, az észak-amerikai Egyesült-Államokban már több hónap óta folynak az elnökválasztási mozgalmak, amelyek az uniót az utolsó időkben már egészen lázba hozták. Két jelölt volt, akik között heves küzdelem fejlődött ki; az egyik *Mac Kinley*, akinek arcképét és életrajzát lapunk 29. számában hoztuk s ez mellett van, hogy a világforgalomban ezután is az arany uralkodjék, míg ellenfele, *Bryan* az aranyuralmat az ezüsttel akarta megdönteni, ami a világgazdaságban kiszámíthatlan változásokat idézett volna elő. A győztes *Mac Kinley* lett, mert az államok által a választásra kiküldött 447 megbízott között 242 megbízott van az ő pártján. A tulajdonképpen elnökválasztás decemberben lesz.

MI UJSÁG?

Azon t. előfizetőinknek, kiknek előfizetése október hó végén lejár, mult számunkhoz mellékelten postautalványt küldöttünk, a melylyel kérjük az előfizetést mielőbb megújítani, nehogy a lap szétküldése fenakadást szenvedjen.

Értesítés. A „Független Ujság“-ra november elején történt *tömeges előfizetés* folytán, összes számaink elfogytak, úgy hogy a 43. és 44. számmal már nem rendelkezünk. Ez okból újonnan belépő előfizetőinknek csak a 45. számtól kezdve küldhetjük lapunkat s előfizetésüket november 8-tól fogjuk számítani.

Lapunk jelen száma a szokásos beosztástól némileg eltérő tartalommal jelen meg, amennyiben több állandó rovatot megkurtítottunk s a képeket is elhagytuk. Tettük ezt kivételesen azért, hogy a most lefolyt választások nagyérdékü eredményei felől olvasóinkat minél részletesebben tájékoztathassuk.

Esküvő az uralkodó családban.

Fejedelmi nász.

A nyáron értesítettük olvasóinkat arról az örvendetes eseményről, hogy a legmagyarabb főherceg József királyi hercegnek leányát: Mária Dorottyát eljegyezte Lajos Fülöp orleánsi herceg. A fiatal jegyespár arcképét is bemutattuk.

S most, hogy a szép frigy megkötött, azt hisszük, hogy a magyar nemzetnek rokonszenvét, meleg szeretetét és az uralkodó család iránt mindenkor tanúsított alattvalói hódolatát: a nemzet szíve dobbanását fejezzük ki abban a hő kívánságban, hogy isten áldása kísérje a fenséges párt az új élet utain.

Hát igaz, zokon esik szerető magyar szívünknek, hogy a legmagyarabb királyi herceg leányának esküvője nem itthon megy végbe, nem kísérheti a fejedelmi násznépet a hű magyar nép szívbeli örömének megnyilatkozása. De így lett elhatározva odafent Bécsben, ne keressük hát az okokat!

Megnyugvás nekünk a fenséges menyasszony ama magyar lélekre valló szándéka, hogy boldog házasságának első legszebb idejét magyar földön, Alesuthon kívánja tölteni.

*

November 4-én, szerdán kezdődött az előrész annak a szemkápráztató fényes ünnepségnek, mely a bécsi Hofburgban pár nap alatt végbement. Szerdán történt a renunziáció, mely nem egyéb, minthogy a királyi főhercegnő ünnepélyesen lemond a királyi családnak ő utána született férfi tagjai javára a trónöröklési jogairól. Ez ünnep a Hofburg titkos termében ment végbe a király, az udvari méltóságok, az osztrák és magyar miniszterek jelenlétében.

Ő felsége a trón előtt állva, mint az uralkodóház feje, rövid beszédet intézett az egybegyűltekhez, a készülő szertartáshoz tanukul hívta őket. A jelen voltak mély meghajlással feleltek a meghívásra. Ezután a külügyminiszter felolvasta a lemondó okiratot, melyet a fenséges menyasszony eskülettel mellett aláírt.

Ezt követte a 216 terítékű udvari ebéd, mely után diszelszólás volt a schönbrunni kastélyban.

*

Az esküvő november 5-én ment végbe a bécsi udvari plebánia templomban. Trombiták, harsonák hangjai közt léptek a fejedelmi násznépek a templomba, a bejáratnál egy bibornokérek szenteltvíztartóval fogadta őket. A mátkapár térden állva, az oltár számolyán rövid imát mondott, mely idő alatt az eskető főpap megáldotta a gyűrűket s rövid beszéd után a mátkapárhoz a szokásos kérdéseket intézte. A válaszok után a mátkapár átvette az udvari plebános által arany tálcán átnyújtott gyűrűket, melyeket kölcsönösen egymás ujjára húztak s kezet nyújtottak egymásnak. Ezután az eskető pap rájuk adta az egyházi áldást. Az esketést végző bibornok ezután az oltár mellett térdepelve elmondta a szertartásszerű imákat, melyek alatt az összes jelenlevők letérdeltek, szenteltvizet hintett a jelenlevőkre s azután csendes misét mondott.

Az „Ite missa est” után az eskető pap rövid ima kíséretében megáldotta a házasságát, szenteltvizet hintett rájuk, megáldotta az összes jelenlevőket s az utolsó evangéliummal befejezte a szent misét, mire az udvari zenekar a Te Deum-ot énekelte. Ezután ő felségeik és a fejedelmi nászvendégek a

trombiták és dobok hangjai közt elhagyva a templomot, visszatértek lakosztályaikba.

A fejedelmi esküvőn jelen volt az összes európai fejedelmi házak egy-két tagja. A diszelszólás után a fejedelmi pár Alesuthra utazott.

Elhalt magyar író. *Degré* Alajos, jeles magyar író, e hó 1-én életének 76-ik évében elhalt. *Degré* egy francia emigráns fia volt, de magyar földön (Lippán) született magyar anyától. 1848-ban az ifjúságnak vezére volt s a magyar szabadságharcot mint huszárfőhadnagy és kapitány küzdötte végig s több sebet is kapott. Az irodalommal 1841-ben kezdett foglalkozni s vig elbeszéléseivel és vigjátékaival igen szép sikereket ért el. 1867-ben a Kisfaludy társaság tagjává választotta meg s egyideig országgyűlési képviselő is volt. Általános részvét kíséri sirjába.

Munkácsy Mihályról Berlinből nemrég azt írták, hogy a mester gyógyíthatatlan idegbajban szenved és már el is szállították volna egy párisi ideggógyintézetbe. E megdöbbentő hír csak annyiban felel meg a valóságnak, hogy az utolsó időkben gyengélkedő állapotban van.

A szombathelyi Berzsenyi szobor. A Berzsenyi Dánielnek Szombathelyen állítandó szobor hatalmas ércalakja már megérkezett Budapestről s a mult héten helyezték el a szobor-talapzatra. A leleplezési ünnep november hó 15-én lesz.

Katonák kosztja. Újévtől kezdve a honvédeket husadagok helyett konzervekkel készül táplálni a honvédelmi miniszter. Meg kell jegyeznünk, hogy ez az atyai intézkedés semmiféle mozgósítással vagy háborus hírrel nincs összefüggésben. Fejérváry alkalmasint gyomorbántalmaktól félti a legénységet, s azt véli, hogy a konzervatív hagyományos szellemnek jobban megfelel a konzerv, mint a marhahus. A mi honvédeink bizony nem köszönnék meg ezt az újítást, mert aki már volt katona, az jól fogja tudni, hogy a konzerv messziről sem lép nyomába a friss marhahusnak, és nem is tudjuk mit jelent ez a változás, ha csak a konzerv bevásárlással nem valamely Weisz Berthold-féle új honatyja és konzervgyáros hazafiui erényeit akarják jutalmazni.

Egy magyar bádogoslegény története. Bécsben a minap meghalt Beschorner Márk híres udvari fémáru-gyáros. Beschorner viszontagságos életen ment keresztül. Magyarországon, Léván született 1821-ben, egy szegény kézművesnek volt tizedik fia. Már tíz éves korában elvándorolt hazulról, Morvaországban megtanulta a bádogosmesterséget, tizenkilenc éves korában pedig Franciaországba vándorolt. Itt beállt az idegenek legiójába, Algierban számos csatában vett részt az arabok ellen, míg életveszélyes sebet nem kapott. Gyalog vándorolt vissza Ausztriába és 1860-ban Bécsben kis koporsógyárat alapított, a mely csakhamar nagygyá fejlődött és ismeretes lett Európaszerte. Gyárának számos műve Budapesten áll: többek között a budavári honvédelemk bronzkoszoruját és az Arany-szobrot is Beschorner gyárában öntötték. Beschornert szívbjaj ölte meg.

Tüzoltók kerékpáron. A század paripáját, a kerékpárt ujabban a budapesti önkéntes tűzoltók is használatba veszik. Szidanicus Ferencz és Flóris Áron paranesnokok ugyanis egy olyan vasparipát találtak fel, a melyen balta, sisak, mentőeszközök, egy liter víz vagy konyak és fáklya helyezhetők el és elejére egy önműködő vészjelző kürt alkalmazható. Ebből a tűzoltó bicikliből néhányat megrendeltek egy itteni gyárban és akkor kerékpártanfolyamot nyitottak a legénység számára. A kísérlet sikerült, úgy, hogy az egész tűzoltóosztályt felszerelték ilyen kerékpárokkal, a miknek segítségével a tűzoltók gyorsabban és kényelmesebben juthatnak el a vészszínhelyére, mint azelőtt. Szóval a vasparipa ismét hatalmasat haladt ez ujítással előre az emberiség szolgálatában.

III. Béla király hamvai. Az ezredév ünneplése alkalmából szó volt arról, hogy az ünnepek sorába fölveszik III. Béla király és neje antiochiai Anna királyné hamvainak eltemetését is. A királyi hamvak ugyanis már évek óta egy muzeumi üvegszekrényben hevernek temetetlenül. Csakugyan nem kegyeletes dolog az, hogy egy magyar király földi maradványai olyan sorsban részesüljenek, mint akár valami állati csontváz, melyet muzeumban helyeznek el tanulmányok czéljából. A hamvak méltó nyugóhelye ott van, hová már át is akarják szállítani; a Mátyás-templom kriptájában, és idevaló eltemetésükről minél előbb gondoskodni kellene.

A millennium legszebb jelenete. Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter, megbizta Benczur Gyula festőművészünket, hogy fesse meg az új Szépművészeti Múzeum számára azt a jelenetet, amikor a június 8-iki díszmenet alkalmával az országgyűlés két háza megjelent a budai királyi palota nagytermében. A kép nagyméretű lesz, mint Benczurnak Budavár visszafoglalása című festménye, amely a főváros pavillonjában volt kiállítva.

Eletmentő kutya. Luez Andrie és felesége petirsi lakosok mult hó 28-án a képviselőválasztás alkalmából Lippán tartózkodtak. Mikor este hazatértek, Andrie nevű 5 éves kis fiukat sehol nem találták. Már a második nap estéje is közelgett, a nélkül, hogy a gyermek megkerült volna. A házi kutya a gyermek eltűnése óta sajátságos magaviseletet tanusított, az egész éjszakát a faluhoz közel fekvő erdőben töltötte, nappal pedig több ízben visszatérve a házhoz, egy darabig az udvarban vonított és ismét az erdő felé szaladt. Az izgatott szülők a kutyának ezt a különös viselkedését észrevéve, azt hitték, hogy veszettség tört ki rajta és leakarták lövetni. De egy szomszéd figyelmeztette a szülőket, hogy csak menjenek a kutya után, ez elvezeti őket gyermekükhöz. A kétségbeesett szülők követték a tanácsot és a kutya után az erdőbe mentek. Ez az erdő sűrűjében előttük szaladt, míg egy meglehetősen mély gödör előtt megállott és vonítani kezdett. A gödörhöz érve, a szülők ott találták gyermeküket eszmé-

letlenül. Haza szállítva, a fiúcska még meleg testét dörzsölni kezdték és szájába erővel tejet öntöttek, míg egy félóra letelte után a gyermek csakugyan kinyitotta a szemét. Orvosi gyógykezelés folytán e hó 2-án egészen magához tért, elbeszélte szülőinek, hogy ő eltűnése napján az erdőbe ment gubacsokat szedni. A rendes útról letérve, nem tudott haza menni. Este lett és ő a sötétben sirva szaladgált az erdőben, a míg a gödörbe esett. Onnan nem birt kimászni és itt addig sirt, a míg az éhségtől elgyengülve, összerogyott. Orvosi vélemény szerint a gyermeknek nem lesz semmi baja.

Az amerikai elnökválasztás. Közeleg az amerikai elnökválasztás ideje s olyan dühös korteskedés foly, amihez képest a mi követválasztásunk gyermekjáték volt. A demokrata-párt ellenjelöltje, Bryan, a kettős valuta híve, emberfölötti tevékenységet fejt ki; az Unio összes államait beutazta és most Chikagóban korteskedik. A nép leirhatatlanul lelkesedik érte és a lelkesedés oly fokra hágott, hogy már szinte lázba csap át. Nincsen nap, a melyen Bryan öt-hat beszédet ne mondana. Beszédeiben megtámad mindent, ami van s a legvadabb módon lázít a rend és a társadalom ellen. Ellenfelei azt hiszik róla, hogy megőrült. Hat hónap óta éjjel-nappal utazik, szónokol, izgat és dolgozik; az egész idő alatt alig aludt s csak a vasuti kocsiban pihent. A tömeg magasabb lénynek nézi és szinte imádja. A republikánusok ennek ellenére biztak diadalukban, de mint tudjuk, csalatkoztak, mert Mac Kinley óriási többséggel legyőzte.

Innen-onnan. Egy család pusztulása. Berlinből jelentik, hogy a minap Spandauban egy 25 éves munkásnő két gyermekét megfojtotta, azután önmagát felakasztotta. Tettét a fölött való bánatában követte el, hogy a férje nem tudott leszokni az iszákosságról. Szobájában 800 márkát (mintegy 400 forint) találtak. — **A bandita agyveleje.** Néhány nap előtt történt Turin környékén, hogy a csendőrök agyonlőttek egy hirhedt banditát, Tiburzit, a ki réme volt az utasoknak es 17 embert gyilkolt meg életében. Lombroso, a turini egyetem tudós tanárja, a ki pár esztendő óta a gyilkosság bacillusát akarja megtalálni, kérést intézett az olasz kormányhoz, hogy a rablófőnök agyvelejét engedjék át neki tanulmányozás végett. — **Földrengés Nagy-Kőrösön.** Mult hó 30-án d. u. félkettőkor Nagy-Kőrösön öt másodpercig tartó földrengést éreztek, mely öt hatalmas lökésben nyilvánult. Mint nekünk írják, a rangés iránya kelet-nyugati volt. A lakásokban megintogtak a butorok, az üvegneműek pedig erősen megzörögtek.

A gazdaközönség hasznosan eselekszik, ha mag-szükséglete beszerzésénél a forrást nagyon is megfontolja. A tényleg megbízható fajazonos magvakat csak olyan óriási forgalmu ezégeknél, mint p. o. Mauthnernél lehet beszerezni, mert az ilyen világ-czégnek rengeteg nagy forgalma lehetővé teszi, hogy nagyon szerény haszonnal juttathassa a legmegbízhatóbb vetőmagot a gazdának.

GAZDASÁGI DOLGOK.

A méhek beteleltetése.

A méhek beteleltetése igen nagy gondot igényel, mert semmivel sem okozhatunk méheinkben nagyobb kárt, mintha helytelenül rakjuk el őket telelőre.

A helytelen beteleltetésnek első sorban az a következménye, hogy az egyes kaptárak méhei teljesen vagy nagy részben elpusztulnak s akkor van azután panasz tavasszal, a nagy pusztulás miatt. Pedig egy kis vigyázattal és gondnal elejét vehetjük annak, hogy csak egy kas méhünk is elpusztuljon. Éppen ezért szükségesnek tartjuk méhészet-foglalkozó olvasóinknak a beteleltetést illetőleg néhány jó tanácsot adni az alábbiakban.

Először is tehát csak olyan kasokat tegyünk el telelőre, a melyeknek elég mézük van hogy kitelelhessenek, ha pedig azt vennénk észre, hogy a méz kevés, akkor adjunk be annyit, a mennyi a kiteelésre elég lesz, vagyis hogy egy-egy kasnak legyen legalább is 7—8 kiló méze. Fő gondunk legyen azután az, hogy a méhek télen át ne fázzanak, mert tudni kell, hogy ha a méh fázik, annál többet eszik, a mi nemcsak a mézpocsékolás miatt baj, hanem főképp azért, mert így a méhekben nagyon meggyűlik a bélsár s könnyen megkapják az u. n. vérhast, midőn is lépeiket össze-vissza rondítják, sőt maguk is seregestől elpusztulnak.

Az olyan méh, a mely nem fázik és háborgatás nélkül töltheti a telet, alig fogyaszt egész télen át valamit s jobban csak tavasz felé kezd már enni, midőn a szaporitáshoz, fiasításhoz hozzáfog. Ha tehát s kas fala vékony, akkor jól be kell azt eszvarni zsákokkal vagy más ilyesmivel. Czélszerű és jónak bizonyult eljárás különben, ha az embernek több kas méhe van, a következőképp banni a dologgal.

A kasokat a mondott módon beburkoljuk, aztán kinézzük azt a helyet, a hova majd telelőre elrakatnak. Ide deszkákat rakunk le a földre, annyit a mennyin a kasok elférnek. Akkor aztán a kasokat sűrűn, két sorjában egymás mellé rakjuk, de úgy, hogy minden kasnak a lyuka kifelé essék. Az így felállított kasok közti tért aztán kitömjük apró szalmával, felül is teszünk szalmát s az egészet gyékényvel vagy valami ponyvával letakarjuk, midőn úgy fog kinézni, mint egy kis kazal. Arra azonban nagyon vigyázzunk, hogy a lyukak valahogy el ne duguljanak, hanem nyiltan, szabadon álljanak, nehogy a méhek lefuladjanak.

Ha attól tartunk, hogy a lyukakba a nap be-süthet, akkor minden lyuk elébe alkalmazzunk egy kis darab deszkácskát, hogy az, a nap sugarait oda

ne bocsássa, de azért a levegő a lyukon szabadon járhatson be. A napvilágot pedig azért kell a lyukaktól távol tartani, mert a jó teleléshez szükséges, hogy a méh mindig sötétben legyen s ne hogy enyhe idő esetén, a napfénytől esábittatva, ki találjon repülni, mert az biztos veszte lenne. Az ilyenformán elkészített méhrakomány körül aztán, jó vastagon, úgy egy ujjnyira, hamut hintünk el, még pedig legalább egy jó arasz szélességben.

Ez arra való, hogy az egereket távol tartsa. Az egér ugyanis télen át nagyon szereti a méheket ostromolni s ha hozzájuk juthat, akkor aztán végére jár a kasnak. De a hamun nem szeret keresztül menni, mert ha ezt megpróbálja, belesüpped s a hamu az orrába megy, a mit pedig ki nem állhat. Ezért kell a kasok körül a hamu. De ezenkívül esináljunk még néhány esapdát, állítsuk fel azokat a kasok körül s gyakrabban vizsgáljuk meg, hogy nem fogtak-e egeret.

Végre fontos dolog, hogy a méh egész télen át a legnagyobb esendességben legyen, azért olyan helyet válasszunk ki telelőnek, a hol semmiféle zaj, rázkódás nem érheti a méhet. Mert a zaj, rázkódás felébreszti szendergéséből és rögtön evéshez fog, zug, nyughatatlankodik, a minek pedig az a következése, hogy a méh nagyrészt elpusztul. Ezért helytelen a méhet télére olyan ház padlására tenni, a hol alól emberek laknak vagy állatok tartózkodnak, valamint olyan kamrába is, hol az ajtót gyakran nyitogatják. A pinczébe tenni sem jó a méhet, mert ott a lépek könnyen megpenészednek s a levegő is rekedt, egészségtelen.

Ha rendes méhesünk van, természetesen itt legjobb eltartani télen át a méhet, de itt is vigyázzunk, hogy midőn meglátogatjuk őket, az ajtót esendeszen nyissuk és esukjuk, aztán nesz nélkül járjunk-keljük, hogy a méhek fel ne ébredjenek. A kasokat pedig ne emelgessük, ne kocogtassuk, mint némelyeknek ez már szokása.

Ha az elmondottakat szigoruan megtartjuk, biztosak lehetünk róla, hogy méheink jól fognak telelni.

A festett vöröshorok megismerése. A borból rá kell önteni néhány cseppet egy darab közönséges krétára. Ha a krétán kék, csaknem lilaszinben játszó folt támad, akkor az gyümölcs-, többnyire afonyából készült bor; ha zöld a folt, akkor a bor mályvával festett, ha piros a folt, anilin vagy fukszinfestéket tartalmaz. Az igazi hamisítatlan vörös bor csak szürkés, barnás vagy kékes foltot hagy hátra.

A tej apadását elősegíteni. Hogy a fejős tehén teje kár nélkül mielőbb elapadjon, hogy azt hizóba fogni lehessen, annak tőgyét napjában kétszer be kell kenni zöld szappannal s a fejést el kell hagyni. A tőgy előbb megdagad ugyan, de néhány nap múlva a daganat eltűnik és ekkor a zöld szappannali bekenés is abban hagyandó. Ekkor a tőgyről a bőr hámlani kezd s a tej tökéletesen elapad a nélkül, hogy a tehének ártalmára lett volna.

Az ezredév ünnepe.

Az ezredéves kiállítás berekesztése.

Napfényes, derült őszi időben, november 3-án zárta be az ezredéves országos kiállítást *Dániel* Ernő kereskedelemügyi miniszter.

Maga a kiállítás betetőzése volt annak a tíz évszázados küzdelemteljes munkának, melyet a magyar nemzet szívós erővel, bámulatra méltó kitarással végzett. Még elleneink se vitathatják el a hat hónapig tartó, nemzeti multunkat és jelenünket hiven visszatükröző ezredéves országos kiállításunk sikereit.

A külföld művelt nemzetei jóbarát és ellenség egyaránt, ellátogattak hozzánk s megbámulták a mezőgazdaság, tudomány, művészet, ipar és kereskedelem terén felmutatott eredményeket, a magyar nép pedig zarándok utnak tartotta a kiállítás meglatogatását s napról-napra ezrével nyüzsgött a kapuknál és pavillonokban. S akit első helyen kellett volna említenünk Ó felsége a király, a legalkotmányosabb uralkodó, nagy szíve egész szeretetével övedzte körül az ezredéves kiállítást s Budapesten lételekor mindennap kilátogatott oda. A legnemesebb példán indulva, követték őt az uralkodó család többi tagjai is.

Adja a magyarok istene, hogy a magyar nemzetre fölemelő hatásu ezredéves kiállításunk erős alapköve gyanánt szerepeljen a második évezred munkálkodásának és sikereinek!

A kiállítás bezárásának ünnepe a következőképpen folyt le.

A program szerint szép időben a szökőkut átellenében emelkedő zenepavillonban kellett volna az ünnepélynek lefolyni, mivel azonban az esőzések a talajt nagyon feláztatták, azt a pálmákkal izlésesen feldiszitett ünnepélyek esarnokában tartották meg.

Tizenkét óra tájban már teljesen betöltötte a esarnokot a meghívott közönség, melynek soraiban ott voltak a kormány tagjai teljes számban és a kiállítók nagy része.

Tizenkét órakor *Schmidt* József kiállítási igazgató a szószékre lépett s szép beszédet intézett a kereskedelmi miniszterhez.

Elmondta, hogy most, mikor ennek a kiállításnak, mint minden emberi alkotásnak, eljött utolsó órája, alig van valaki, a kit fájó érzés ne fogna el. De ez a fájdalom enyhülést talál abban a biztos tudatban, hogy a kiállításnak hatása, megbecsülhetetlen eredményei hosszú időig fennmaradnak, teljesen el talán soha nem enyésznek.

Az egész világon, ott is, ahol eddig nevünkről is alig vettek tudomást, elismeréssel, nem ritkán magasztalással említik a magyar mezőgazdaságot, ipart, tudományt és művészetet; hirdetik a magyar tehetséget, munkabírását; dicsőítik a magyar szabadságszeretetét, törvény-tiszteletét, harczias vitéz-

ségét, rajongó szeretetét, törhetetlen hűségét a legjobb uralkodó iránt. És a mi nekünk mindennél többet ér az, hogy sokkal jobban ismerjük önmagunkat. Tudjuk, hogy mink van, de tudjuk azt is, hogy még sokkal többre van szükségünk.

A kiállítás igazgatója végül köszönetet mondott a kiállítóknak s megkérte a kereskedelmi minisztert, hogy zárja be a kiállítást.

Dániel Ernő kereskedelmi miniszter hosszabb beszédben válaszolt a kiállítás igazgatójának szavaira.

Kettős ezéja volt a kiállításnak, — ugymond, — a mult emlékeivel gyönyörködtetni a nézőket s egyuttal feltárni a jelen állapotokat.

A magyar mezőgazdaság, az állattenyésztés, talajjavítás, kármentesítés, erdészlet, bányászat, kohászat, mind csak nagy haladásról tettek tanubizonyosságot. De a műipar és a háziipar is fejlődtek. Vas- és fémiparunk európai hírnévre tett szert. Közlekedés, folyambahajózás, mind nagyon előre haladtak. A művészetek terén pedig különösen szembeötlő a nagy fejlődés. Festészet, szobrászat, építészet, mind virágoznak.

A miniszter ezután köszönetet mond a kiállítóknak buzgóságukért, első sorban kiemelve a társországok részvételét s zajos éljenzéssel fogadott szavakkal szolt arról a meleg érdeklődésről, a melylyel a király a kiállítás ügye iránt viseltetett.

Beszédét így végezte be:

Szent Istvánnak ékes koronája egy ezredév alatt vajmi ritkán ragyogott oly fényesen mint most s miként jelképe a nemzeti erőnek, vajmi ritkán képviselt oly egyetértő és egységes hatalmat, aminő csak az uralkodóval szívben, lélekben összeforrott hazában gyökerezhetik.

Az a dicsfény, mely örömteljes boldogságunkra a koronából az országra szertesugárzott, a visszavonások és nemzeti küzdelmek árnyait mintegy varázsütésre eloszlatta és az összetartózkodóság oly fonkolt érzete fogta el a kebleket, melyeknek nemzedékekre ható nyomai fognak maradni.

Az a fejedelmi böleség, mely hazánk hivatásának történelmi mérlegelése alapján a jelen viszonyok méltó megítélésével és a messze jövőbe tekintő látónoki szemmel kovácsolja még szorosabbra a kapesokat a nemzet és uralkodóház közt, a legerősebb visszhangra talál mindnyájunk keblében és áthatva a törhetlen hűségnek és ragaszkodásnak érzetétől, minden gondolatunk és óhajunk azon imában egyesül:

Éljen a király! (Hosszantartó lelkes éljenzés.)

Ezzel hivatalosan véget ért a féleven át annyi gyönyörüséget, s számtalan megbecsülhetlen tanulságot nyújtó kiállítás. Esti kilencz óráig még nagyszámu közönség hullámozott a kiállítás területén. Az

esti katonai zenés takarodó után eloltották a hatalmas villamos ivlámpákat, s elzárták a kapukat.

E hó 4-én már balták kopogásától visszhangoztak a pavillonok falai, melyek e hat hónapon át csak vig zenét, ünnepi zajt vertek vissza.

Ünnepek után.

Sok szépet elmondtak mások rólunk és elmondunk mi magunkról az ezredéves ünnepek között. Hogy szabadságot, hazát, királyt szerető nép vagyunk. Tudunk lelkesedni: jöjjön valaki bántani e szent földet, lobot vet bennünk a régi nemes szikra s rajta ütünk, vágunk, míg karunk nem szárad. Szabadságot koncezért nem cserélt fel e nép soha s aljast, ki jöletét többre becsülné nemzete javánál, ez a magyar föld nem szül. De nemesak a véradót: a munkaadót is ismerjük. Tudunk dolgozni, haladni előre, helyt állani a művelt európai államok között az erő és az ész remekeivel. A velünk született nemes erények örök életre adnak nekünk reményt és jogot.

Ezt mondták rólunk és mi örömet elhiszszük; de hol van hát az az igaz nép, a melyre ez a sok szép tulajdonság ráillik? Keressük, de hiába. Városaink fényes palotásorai között franczia viselet, német nyelv, angol kalap s egy nemzetközi bálvány, a pénz ő felsége. E tarka seregben idegen keverék mindenütt, a mely meggazdagodási ösztönét hozta a messze földről ide közénk. Jó hazafiak lehetnek, elhiszszük, de nem tudódik róluk, hogy apáik vették volna-e hazát kardjukkal, vérükön. Hát ez mégsem az igazi nép.

Ott van talán csak a valóságos magyar nép, vidéken, kis falvakban, Isten ölében, régi hamisítatlan hagyományaink között. És csakugyan; délibábos rónáinkon az ősrégi pásztortűz fel-fel világít még. A földmivelő, a ki ekéjével törí a föld rögét — himes rétek, kalászos dülők dallos munkásserege a mi vérünket őrzi. Ajkáról nem halt még ki a régi nóta; keze nyomán adja ki az ősi föld milliók táplálékát. Benne leljük talán még fel az ősi virtusokat, hisz karját mindig csak a munka edzette s szíve csak a kötelességet tanulta ismerni.

Ha felednénk a mesét a szép Magyarországról, viselete s nyílt szíve eszünkbe juttatja. Kapa, kasza markát fel nem törí, a mi remekével a munkának dicsekedünk, az ő becsületéből telik, de nem vall szégyent akkor sem, ha kardot nyomunk a kezébe. Verejtékének harmata takarja a szépséges rónákat s filléreinek épül az a nagy állami palota, amelynek ragyogó termeiben, piros bársony székein kegyelmes urak ülnek. Csak ő lehet az, akit keresünk, hisz dicséretével magunk is tele vagyunk, hisz nagy urak alázatosan járnak kedvébe s szerte hirdetik, hogy szavában Isten szava nyilatkozik meg.

És hallga! — ez a dédelgetett, kényeztetett agyondicsért nép mégis panaszt teszen. Sorsa nem jól foly: keresete csökken, vállára adó nehezül. Kis

kunyhóját dobra ütök feje fölött s nem adnak neki munkát, hogy dolgos kezeivel kenyerét keresse. Urak barátsága komédia csak, ha kenyértörésre kerül a dolog s igazságát a böles törvények között meg nem leli. Fiát katonának küldik, garasain kastélyok, függőhidak, vasutak épülnek és mégis az ország sorsába egy szava sinesen. Törvényadta politikai jogait a törvény emberei kobozzák el tőle; a rendnek embere pedig durva kezekkel üt szét sorában, ha szavát hallatni akarja.

Ez a panasz, ha igaz panasz, a te hibád édes jó barátom. Mert hibás vagy és nem őszinték azok, akik csak virtusaidat dicsérték.

Mi a magyar nép lelkesedése, kitartása?

Feleljen meg erre a most lefolyt választások eredménye!

Nohány korty pálinka volt ez a lelkesedés, amit bűzös oduban, haszonvágyó kezek mértek ki számára.

Sokszor lelkét, szívet hitvány barátságának nyeri meg az undok ital s másokra vet okot, ha önző barátja, kifacsarva cizitromként, ellöki. Kitartása egy mámoros pillanat s mennyi de mennyi legszentebb hitét, amelyet hazája javára kell nyilván tenni, nyomorult garasokért eladni kész. És hogy oda dobta magát annak, ki pénzével vásárolja a meggyőződést, panaszt ejt, mert törvényei nem helyesek. Felül egy néhány véres jelszónak, hogy „nem kell nekünk adó“, „hunezfut a német“, de nem világosodik fel, hogy mit kell érteni e jelszavak alatt. Politikai jogot akar, de arra nem vet ügyet, hogy pálinka mellett, csiszolatlan értelemmel ország dolgait intézni nem lehet. Iskoláit immel-ámmal veszi, pedig tudhatná, hogy mindaz, aki nyakába ült, annak köszönheti fölényét, hogy nálánál többet tud.

Hogy ismerhetné tehát jó barátját, mikor azt nem tudja, hogy a jó barátnak milyennek kell lennie! Hogy érhetne el eredményeket, mikor erejét megosztva, egymás ellen harcba állítja ahelyett, hogy összeállva, erejét javára használná ki.

Ennek a magyar népnek sok szép tulajdona mellett büne az, hogy tanulni nem szeret. S míg e hibája megmarad, addig nevezhetik fenséges népnek s agyon dicsérhetik virtusait, de sorsa jobbra nem fordul; míg jó barátjait megismerni nem tudja, okosan és céltudatosan össze nem tart, addig a politikai játékoknak csak labdája leszen s a panasz ajkait el nem hagyja.

Én édes jó barátom, ne kerüld hát az iskolát, végy könyvet a kezébe, olvass ujságot s pallérozd ki elmédet, hogy az élessé és fogékonynyá váljon, hogy egészen magad urává lehessél, mert hidd el, hogy a népek sorsát, a jövő ezredévben nem a kar ereje, hanem a tudás hatalma dönti el.

Apróságok.

40.000 forintos csók. Ritka perben kell legközelebb ítéletet hozni a dublini törvényszéknek. Egy ottani tőkepénzesnő, aki már elérte a kánoni kort, forró szerelemre gyuladt egy, nálánál 30 évvel fiatalabb kereskedőbe. Szerelmi epekedései azonban gazdagsága daczára sem indították meg a fiatal embert, ki szívét már egy fiatal lánynak adta, akivel jegyet is váltott. Az öreg nő furesa bosszút eszelt ki. Belépett a kis szappanosüzletbe, mikor a kereskedő menyasszonya éppen ott volt, a kereskedő nyakába borult, megcsókolta a meglepett embert, szemrehányást tett neki — hűtlenségeért s eltávozott. A fiatal hölgy dühre lobbanva, minden összeköttetést megszakított völegényével. Minden kibékítési kísérlet hiábavaló volt. A fiatalember most a csókra szomjas öreg nőt beperelte s 40.000 frt kárpótlást követel, mert ennyi lett volna az elriasztott menyasszony hozománya.

Vastag emberekről. Egy német orvos érdekes jegyzéket készített a vastag emberekről. Egyik érdekes alakja a jegyzéknek Bright Edward, angol ember, aki 171 centiméter magas volt, szélességében való terjedelme azonban 304 centimétert tett ki. Kabátjában éppen hét rendes termetű ember számára volt hely és három embernek kellett összefogózkodnia, hogy körülölelhessék. Mégis csak 265 kilogramm volt testsulya, míg a belgiumi de Clerk Viktor 210 centiméternyi terjedelem mellett 300 kilogramm sulyu volt. Érdekes házaspár Farlow ur és neje Chikagóból; a férj 684, az asszony 625 fontot nyom. A nászutazást teher-waggonban kellett megtenniök, mert egyetlen kupénak sincs akkora ajtaja, hogy beférnének rajta. Allan asszony, a Francia-Színház művésznője, olyan vastag volt, hogy fiacskájára néha azt rohatta büntetésül, hogy háromszor fussa körül az édesanyját. A legsúlyosabb ember, a ki valaha élt, az angol Hopkins volt 896 fonttal és versenyezett vele a francia Contte Lajos, a maga 800 fontjával. Bismarck is meglehetősen vastag ember. 1874-ben 207 font volt a testsulya és ez 1879-ben emelkedett legmagasabbra, 247 fontra. Azóta egyre csökkent Bismarck testének sulya, míg 1887-ben megint 207 font lett. Ha Bismarck nem vonult volna vissza, ő lenne a világ legsúlyosabb diplomatája. Amerikában Cleveland miniszterelnöke a belügy és a posták miniszterével együtt 1000 angol fontot nyomnak és így bátran mondhatni, hogy ez a világ legsúlyosabb miniszteriuma.

A d o m á k.

A mostani koldusok.

Koldus (egy urhoz): Uram, adjon egy kis almizsnát, feleségem és gyermekeim éheznek, én pedig roppant szomjas vagyok.

A törvénykezési palotából.

Atyafi (félénken benyit az ajtón, a bennülő jegyzőhöz): Tensuram, ha meg nem sértem vele, merre kék itt menni *egy pofon végett?*

Ez is élvezet.

Atyafi (a fogorvoshoz, a ki rossz fogát már kihuzta). Huzzon ki még, doktor ur, egy párt; ma éppen jó kedvemben vagyok?

LEVELES-SZEKRÉNY.

Ifj. B. J. Szabadszállás. Sajátkezüleg írott kérvényt nyújtson be a Budapesti közuti villamos vasúti részvénytársaság igazgatóságához az állás elnyerése végett; emlitse fel, hogy óvadékat is adhat.

Turi G. János urnak. Ha Ön az összes megjelent számokat elítette, ugy könnyen megtudhatja, melyik kettő maradt el? Mi nem tudjuk.

Szabó Sándor Vác, Csanki Péter H.-M.-Vásárhely, 887. sz. előfizető. Sorsjegyeiket nem huzták ki.

Paksi Józsefné urnónek. Fogadja köszönetünket a lap iránti szives érdeklődéséért és terjesztéséért.

Stefanik Pál, Kátyán János, Egyed Lajos uraknak. Kiállítási sorsjegyeiket nem huzták ki.

B. R. Zenta. Kiállítási sorsjegyei közül a 26043. számú 10 koronás, a 151658. és a 304219. számú egy-egy koronás tárgyat nyert. A többit nem huzták ki.

Vincze István urnak. Tessék az ügyet közvetlenül a főszolgabírónak bejelenteni, ő hivatalból tartozik ezt elintézni s be fogja hajtani követelésüket, ha csak *elévülés* ezimén vissza nem utasítja panaszát, illetve követelését.

Császár Károly urnak. A „Független Néplap” volt szerkesztőjének tartózkodási helyét nem ismerjük. A sorsjegyekre vonatkozó kérdésére lapunk jövő számában adjuk meg a választ.

Tura. Az 5 frt hadmentesítési adó kivétele valószínűleg helyes, mert 3 forintot csak jövedelem nélküli egyének fizetnek. Azt hisszük, hogy eddig is csak tévedés folytán fizetett a kellettől kevesebbet.

Benedek István urnak. A beküldött versekben sok érzés van, de még formai hibákban szenvednek.

Reméljük, hogy idővel jobbakat s használhatókat is kaphatunk.

Kurián Ferencz urnak. 319.197. kiállítási sorsjegye egy korona értékű tárgyat nyert; a többi nem huzatott ki.

Böczkey János urnak. Az értesítést köszönjük. A mint látja, óhajának lapunk eleget tesz, mert a választási eredményekről sokkal részletesebben számolunk be, mint bármely más hetilap. Az egyes választási küzdelmek ismertetésére ki nem terjeszkedhetünk, mert a helyszüke sem engedné, meg ez nem is feladata egy hetilapnak.

Kriber István urnak. A sok hozzánk érkező levél közül nem emlékezünk arra, melyet Ön intézett hozzánk, de ha választ nem kapott, ez annak a jele, hogy a levelet nem vettük kézhez. Tessék a kérdést megismételni.

Bodor Péter urnak. Köszönjük az értesítést. Ön azt írja, hogy Kossuth Ferencz dolgairól más helyen is olvasott. Elhiszszük, hisz a Kossuth-Bánffy paktummal foglalkozott az egész ellenzéki sajtó. Néhány olvasónk mégis rossz néven vette tőlünk, hogy Kossuth Ferenczet vádakkal illettük. Pedig ilyenért helytelen haragudni, mert az újságírónak az igazmondás a kötelessége és józan ember nem is kívánhatja egy újságtól, hogy az azt írja meg, a mi neki jól esik, a kellemetlen valóságokat pedig elhallgassa. Kossuth Ferencz nem úgy viselte magát, a hogy a nemzet méltán elvárhatta volna tőle, ezt mi is kimondhatjuk, a nélkül, hogy a mi Szent öregünk iránti kegyeletes emlékezetünk, vagy eszméihez való ragaszkodásunk szenvedne. Nem ez az első eset, hogy a fiu nem volt méltó apjához.

Sz. F. urnak. Leghelyesebb, ha ügyvéd kezére bizza az ügyet, az majd eligazítja, mert — mint leveléből következtetjük — valószínű, hogy nyert ügye lesz.

Bagol János urnak. A kérdezett versek sajnálatunkra nem jutottak kezünkhöz, különben értesítettük volna.

Bodor Péter urnak. Fülöp Sándor ur a „Független Ujság” szerkesztésétől ez évi június hó folyamán megvált. Tudomásunkkal a „Magyar Házi Kinestárt” — amely folyóirat Önnek is jár — most is szerkeszti. Tessék tehát oda fordulni. Sorsjegye nem nyert.

Gergely Mózes urnak. Nem tudjuk, valjon buza vetését, vagy a palláson levő buzáját bántja-e valami féreg. Ha ez utóbbit, akkor bizonyára a zsiszik lepte el buzáját, mely ellen mult számunk gazdasági részében írjuk meg a védekezés módját. Ha buzavetését bántja valamely féreg, akkor sziveskedjék nekünk egynehány ily rovar beküldeni, hogy meghatározhassuk, miféle fajtaival van dolgunk, mert csak ez esetben adhatunk hasznavehető választ, a mennyiben sajnos, a gabonaféléket legalább 50-féle rovar pusztítja, a melynek minden egyes fajtája ellen más-más a védekezés módja. A kívánt kép nem a mi kiadásunkban jelent meg s nem is tudjuk, hol volna megrendelhető; legezlszerűbb, ha bármely könyvtár útján rendeli meg, pl. Eggenbergernél, Budapesten.

Budapesti piaci árak.

Budapest, november hó 7-én.

Gabona. (Árak métermázsánként értendő.) *Buza* 79—81 kg. *tiszavidéki* 7.95 frttól 8.15 frtig, *pestvidéki* 7.90 frttól 8.10 frtig, *fehértmegyei* 7.85 frttól 8.10 frtig, *bácskai* 7.95 frttól 8.20 frtig, *bánsági* 7.85 frttól 8.05 frtig.

Rozs 70—72 kg. 6.70 frttól 6.86 frtig.
Árpa: takarmánynak 60—62 kg. 4.00 forinttól 4.30 frtig, *égetni való* 62—64 kg. 5.10 frttól 5.90 frtig, *sörfőzdei* 64—66 kg. 6.50 frttól 8.00 frtig.

Zab 39—41 kg. 5.60 frttól 5.95 frtig.

Tengeri 78—82 kg. 4.05 frttól 4.20 frtig.

Liszt ára 100 kgcént.

Sz.:	0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
	13.90	13.50	13.10	12.70	12.00	11.50	10.90	9.40	7.00.

Buzakorpa, finom 3.50—4.60, durva 3.40—4.40 frt. zsákkal együtt.

Egyéb magvak: *vörös lóhere* 40—42 frt; *luczerna* 40—50 frt; *mezei komócsin* 26—28 frt; *mák* 20.00—23 frt; *bab fehér nagyszemű* 7.75—8.50 frt, — *törpe* 7.25—8.50 frt, *tarka* 6.—6.75 frt; *lencse* 8—15 frt, *borsó* 8.50—1.00 frt. *Köles* 5.15—5.40 forint, *Kendermag* 8.75—9.00 frt. *Repeze*: 10.50—11.60.

Marhavásár fizetnek páronként: *elsőrendű jármos ökörért* 360—380 frtig; *középmínőségűért* 260—350 frtig; *gyenge minőségűért* 170 frtig; *hízott magyar ökörért* mm.-ként élősúlyban 28—32 frtig, *hízott tarka ökörért* 28¹/₂—32¹/₂ frtig. *Fejős tehén,* magyar fajta 70—100 frtig, tarka 80—155 frtig darabonként. *Élő borju* 1 kgr., élősúlyért fizetnek minőség szerint 45—48 krt. *Vágott borju* 1 kgr. hussúlyért fizetnek 67—70 kr.

Juhvásár: *hízalt ürü* páronként 15.50—21.50 frt, *feljavított juh* 11.50—12.50 frt, *kiverő juh* 7.50—8.50 frt, *kecske* 8—12 frt.

Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgrkint élősúlyban, 40% és 45 kgr. levonás az életre. *Elsőrendű* 320—380 kilogr. nehéz sertésért 50—51 kr, *vidéki sertés* könnyű páronként 250 kilóig 44—50 kr.

Baromfivásár. Lud páronként 3.30—5.50 krig, kacsa 2.10—2.80 krig, tyuk 1.10—1.35 krig, esirke 65—1.30 krajezárig, kappan 1.60—2.00 pulyka 3.00—4.50 krig,

Takarmányvásár. *Réti széna* 2.00—2.60 frt, *muhar* 1.80—2.50 frt, *zsupszalma* 1.60—1.80 frt, *alomszalma* 1.20—1.90 frt.

Vegyesek. *Tojás* forintonként 38—40 darab. *Szalonna* 45—48 kr. *Vaj* Ia. 80—160 kr., IIa. 70—120 kr. *Olvasztott vaj* 60—100 kr. *Méz sárga esurgatott* 26—30 kr. *Viaszk* 1.45—1.65 kr. *burgonya sárga* 1.60, *rózsa* 1.20, *közönséges* 60—70 kr. *paprika* 20—45 frtig, *hüvelyes paprika* 26 frt métermázsánként.

Mütrágyák. *Thomas-salak* 18—20% 2.80—3.40 frt. *Kálitrágya* 20—22% 2.75—3.00 frt. *Vasgálicz Ia.* 3.40—3.75 frt, *Vasgálicz IIa.* 2.75—3.25 frt. *Rézgálicz* 24.—25.— frt. (100 kgrkint 50 kgos Budapesten.)

Első magyar gazdasági gépgyár

• részvény-társulat •

GÖZCSÉPLŐINK

a tökéletesség legmagasabb fokán állanak.

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára,
mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes
gazdasági gépeket gyártja.

Részletes árjegyzékkel
és szakbavágo felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Kérjük minden kérdéssel bizalommal hozzánk
fordulni, készséggel adunk kimerítő és felvilágosító választ.

C Z I M:

ELSŐ MAGY. GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZV.-TÁRS.
BUDAPESTEN.

Czímre ügyelni tessék.

**ORSZAGOS MAGYAR
KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET**

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körut 8.

Alakult 1894. évben.

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Igazgatósági tagok: Andrassy Géza gróf, Bujanovics Sándor, Desseffy Aristid, Komjáthy Béla, Pécly Tamás, Püspöky Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szónyi Zsigmond, Sztáray István gróf, Teleki Sándor gróf.
Vezérigazgató: Szónyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet a gazdaközönség általános elismerése szerint híven megfelel hivatásának: folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes melegegedését vívta ki magának, az

épület és átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes megtakarítást tesz lehetővé a szövetkezet pusztán csak a díjakat számítja fel a megfelelő kincstári bélyeggel; minden más illeték kizárásával.

A takarmány és termények (szalmás eleség)

biztosítása szintén a legkedvezőbb feltételek mellett eszközölhető. A díjak itt is a lehető legmérsékeltetebbek.

Gazdasági egyesületi tagok — tekintet nélkül a biztosított érték nagyságára — a tiszta díjból 5% díjengedményben részesülnek.

Kis gazdák, ha huszan egyszerre, egy csoportban, de külön-külön ajánlattal terményeiket biztosítják 10% engedményben részesülnek.

Bővebb felvilágosítással szolgál az **igazgatóság Budapestben**, (József-körut 8. sz.) és a **vidéken létesített ügynökségek**.

Törleszt. kölesön földbirtokokra.

Legmagasabb kölcsön a valódi becsérték alapján 20-60 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Leboncolítás 14 nap alatt.

Semmi előleges költség. Minden felvilágosítás díj-talan. Beküldendő esakis a telekkönyvi kivonat, kataszteriv. Konvertálás bélyeg- és illetékmentes. Cím:

Ingtalan- és Jelzalog-Forgalmi-Intézet.

Budapest, Váci-körut 39. sz. Legnagyobb Ingtalan és Jelzalog-Forgalmi-Intézet a monarchiában egyedüli, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól ajánlva van.

Gyönyörűen fejlett Emden-toulounei keresztezésű tiszta fehér gunárok 3 forint,

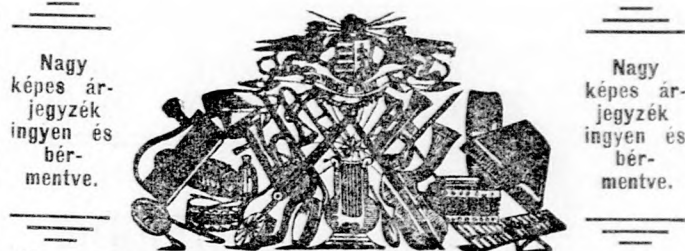
Langshan tyúkok

3 forint, 173

Idei kelés 1.50.

Amerikai szőlővessző jutányos áron.

Czím a kiadóhivatalban.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

STOWASSER J.

hangszergyáros, esász. és kir. udvari és hadsereg szállító

BUDAPEST, II. ker. Lánchíd-utcza 5.

Ajánlja saját gyártmányu fuvó-, vonó- és ütőhangszereit és azok alkatrészeit valamint kitűnő hangu czimbalmait.

Közégségi és tűzoltói zenekarok felszereléséhez szükséges fuvóhangszerek a legjutányosabb árban és legelőnyösebb feltételek mellett szállítanak. Mindennemű hangszerek javítása a legolcsóbb ár mellett eszközöltetnek. Régi hangszerek becsereztetnek. Erős orgonahangu harmonikakból külön árjegyzék kérendő.

iskola heggedük 3 rftóifelfele.

K ö z s z e g i d o b o k

Megjelent és lapunk kiadóhivatalánál megrendelhető:

Honfoglaló őseink históriája

(Magyarország ezredéves története).

Irta: **ALPÁRI LAJOS.**

A mű röviden és érdekesen tárgyalja Magyarország ezredéves történetét, melyet minden magyar ember, kell, hogy ismerjen. A szöveget 8 szép nagy kép díszíti.

A Független Ujság előfizetői 20 krért, nem előfizetők 25 krért rendelhetik meg.

**Kwizda-féle
Korneuburgi
marha-táppor**

több mint 40 év óta a legtöbb istállóban használatban étvágyhiánynál, rossz emésztésnél, valamint teheneknél a tej javítása s a tejelőképeség fokozása czéljából.

Egy dobozzal 70 kr., fél dobozzal 35 krajczár. Valódi esakis akkor, ha a fenti vedjeggyel van ellátva. Kapható minden gyógyszerárban és drogueriarban.

Főraktár:

Kwizda Ferencz János

esász. és kir. osztr.-magyar és román királyi udvari szállító kerületi gyógyszerárban, Korneuburg, Bécs mellett.

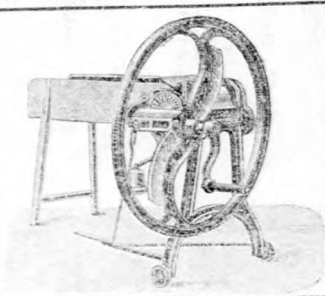
Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, Alkotmány-utcza 31. Váci-körut sarok.

Ajánlunk:

ŐSZI VETÉSRE

legkitünőbb minőségű luczernát, lóherét, biborherét, őszi borsót, téli bükkönyt, homok-bükkönyt, Szent-János-rozsot, káposzta-repczét.

Alapszabályt, üzleti értesítőt kívánatra bérmentve küldünk.

Szeceksavágók

járgány- és kézi hajtásra,

Répvágók,

legújabb szabadalmazott

„**RAPID**” darálógépek

Wentzki-féle szabad.

gyorstakarmány-füllesztők

nagy készletben.

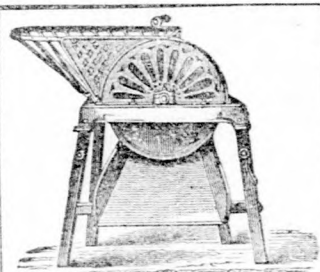
Friedlaender József

gépgyára,

Budapest,
VIII., Kerepesi-ut 17.

Az összes gazdasági »
« gépek gyártása.

Árjegyzékek ingyen
és bérmentve.

A budapesti

gyapju-aukcziók

ez idei első sorozata július hó 8-án megindult. Árverési raktár gyanánt a m. kir. államvasutak dunaparti tehérpályaudvarának egy helyisége szolgál. Az ezen raktárba ezimzett és szeptember hó 30-ig eladott gyapjuk után sem raktárber, sem raktárhoz való szállítási beraktározási és mérlegelési díj nem számíttatik. Azonfelül ezen gyapjak szállítási díjkezdvevényekben is fog-nak részesülni.

Bejelentéseket elfogad és felvilágosításokkal szolgál

HELLER M. és Társa

Budapest, V., Erzsébet-tér 13. sz.

Kurcz Lipót és Társa

photozinkografiai műintézete

BUDAPEST, VIII., Szentkirály-utca 13.

Készít:

mindennemű nyomtatványhoz szükségelt

Clichéket

Chemigrafia, chromotypia, photo-, (auto)-
typia, fametszet stb. utján.

Térképek, tervezetek, alaprajzok

photolithografailag legszebben és legolcsóbban sokszorosítottak.

Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek.

Csak 2 frt 60 kr!

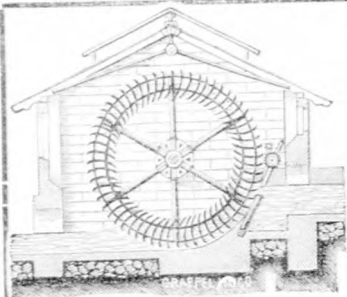
Nickel rem. erős zsebóra, szépen díszített tokkal másodpercz mutatóval 2 frt 60 kr. nickel rem. zsebóra, zománcz-számlappal másodpercz mutatóval, minden 25—30 órában felhuzandó, kitünő szerkezetű 3 frt 20 kr., nickel rem. zsebóra, művészileg vésett tokkal, másodpercz mutatóval, legfinomabb 4 frt 10 kr. — Tula rem. zsebóra 5 frt. Mindez egyedül

KUN IMRE,

műórás- és ékszerészttől szereshető be

Budapest, Dob-utca 72.

Minden arany- és ezüstáru hallatlan olcsó áron, 5 pár nehéz ezüst evőeszköz 7 frt, 14 karátos aranygyűrűk 2 frt 40 és feljebb. Arany női rem.-óra 13 frt és feljebb. Ezüst rem. zsebóra 6 frt, kettős fedéllel 8 frt és feljebb. Arany gyermekfülbevaló 1 frt 60 és feljebb. Ezüst lánczok 2 frt és feljebb. Ébresztő óra 2 frt. A nálam vásárolt árúk jóságáért és valódiságáért **10 évi írásbeli jótállást** nyujtok. Javítások 2 évi jótállással. Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Vizikerekek, turbinák, gőzgépek, gőzkazánok minden nagyságban őrlő-malmok és egyéb ipartelepek üzeméhez.

Őrlőmalmok, vámmalmok

berendezését és átalakítását a legjobb rendszer szerint elvállal

Graepel Hugó, gépgyáros

BUDAPEST, V. ker., Külső váczki-ut 46. szám.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

